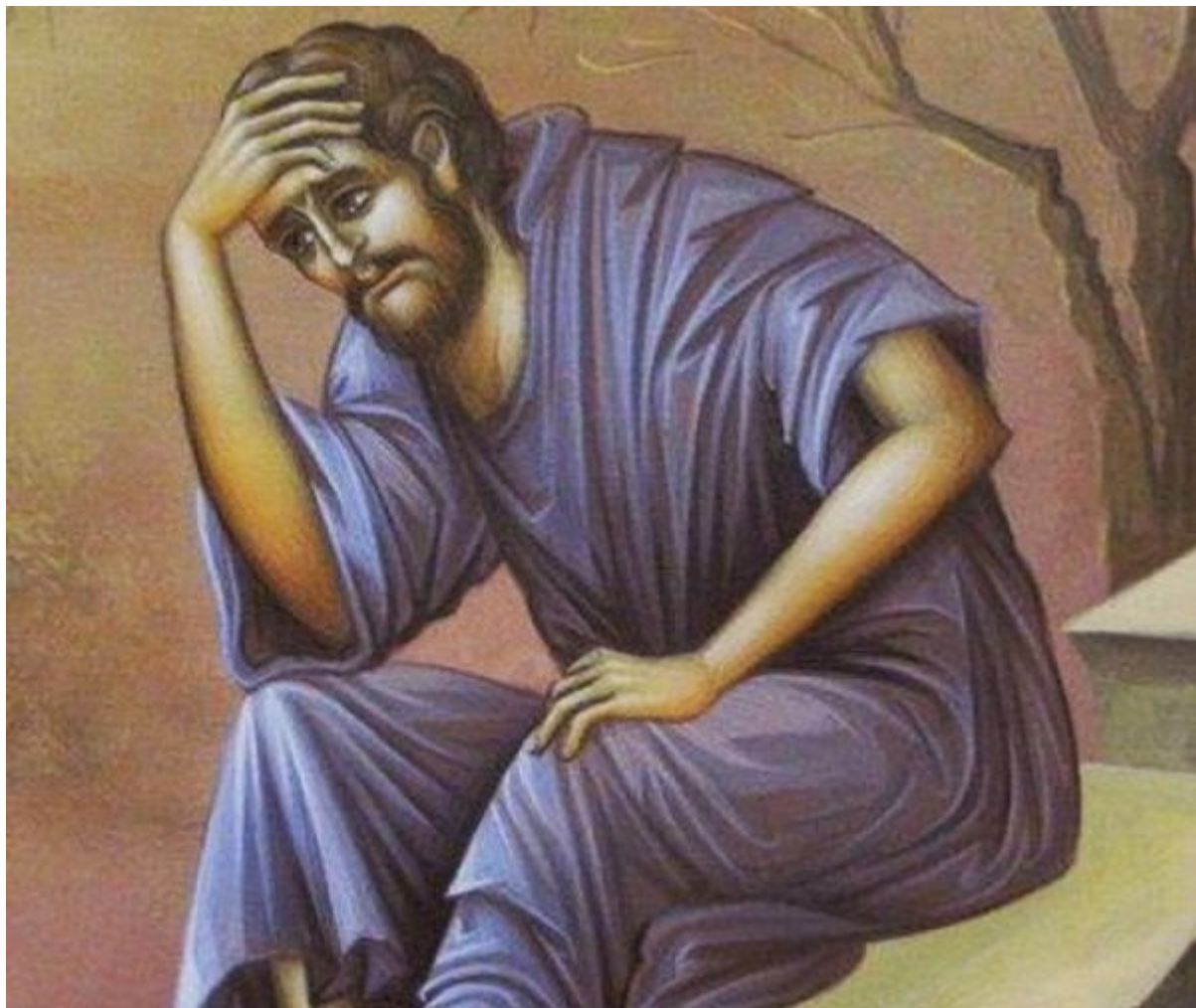
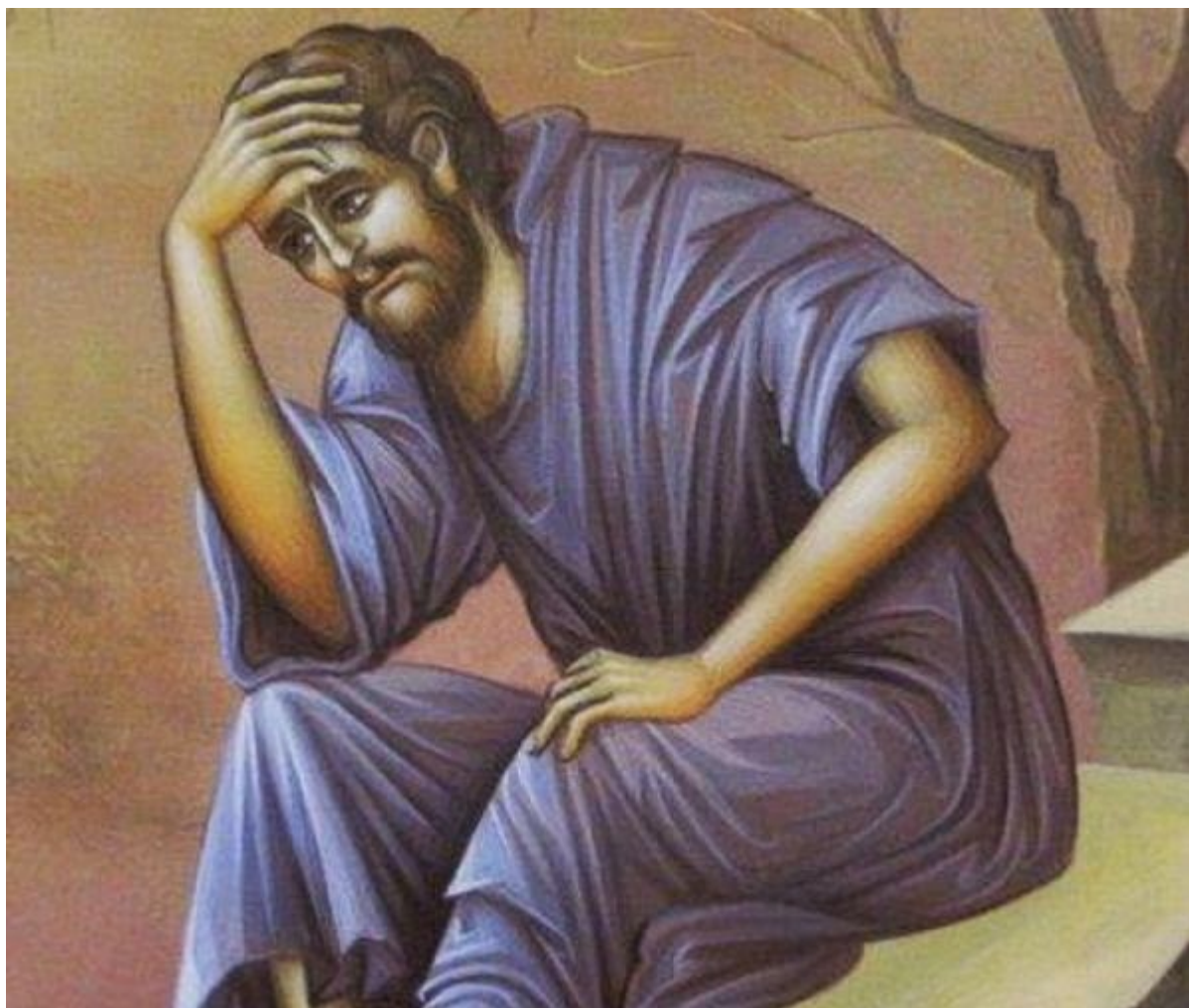

8 Αυγούστου 2015

Υπομονή στις θλίψεις

/ Γενικά Θέματα

Δεν πρέπει να προσκολλώμαστε σε τίποτε επίγειο, μόνο στον Κύριο. Ξένοι και παρεπίδημοι είμαστε στη γη και γι' αυτό πρέπει να προσπαθούμε να είμαστε πάντοτε έτοιμοι για τη διάβασή μας στην αιωνιότητα. Δεν γνωρίζουμε την ημέρα και την ώρα του θανάτου μας. Είναι γραμμένο: «Όπου θα σε βρω, εκεί και θα σε κρίνω». Για να μην απελπιζόμαστε, πρέπει πάντοτε να είμαστε στις θλίψεις. Οι θλίψεις είναι η θύρα για τη Βασιλεία των Ουρανών. Όπως η μέρα εναλλάσσεται με τη νύχτα, έτσι και στη ζωή μας εναλλάσσονται θλίψεις και χαρές. Πράγματι, δεν συμβαίνουν πάντοτε χαρές ή πάντοτε θλίψεις. Αναπαύσου στις χαρές, όσο δεν υπάρχουν θλίψεις. Και μετά τις χαρές, μην τρομάξεις. Περίμενε θλίψεις και υπόμένε τις με γενναιοψυχία. Όσες περισσότερες οι θλίψεις, τόσο περισσότερη σωτηρία. Συχνά εμείς οι ίδιοι επιδιώκουμε τις θλίψεις. Είναι καλύτερο με απλότητα καρδιάς να παραδιδόμαστε στο θέλημα του Θεού, ενώ είναι δύσκολο να σηκώνουμε κάποιον σταυρό που μόνοι μας επιδιώξαμε. Πολύ συχνά ο Κύριος μας στέλνει θλίψεις εξ αιτίας των αμαρτιών μας, αλλά αμέσως ελεεί κάθε ψυχή που μετανοεί. Θλίψεις συμβαίνουν και στους δικαίους: «Πολλάι αι θλίψεις των δικαίων και εκ πασών αυτών ρύσεται αυτούς ο Κύριος». Δια των θλίψεων ο Κύριος

παιδαγωγεί τον άνθρωπο για την αιώνια ζωή. Δια των θλίψεων και των δυσκολιών αποκτάται το έλεος, η ευδοκία και η χάρις του Θεού. Δεν ριζώνει η Χάρις του Θεού εκεί όπου υπάρχουν γέλια, πολυτέλεια, φλυαρίες, αργολογία, οκνηρία, εχθρότητα, φθόνος, κακολογία και οι υπόλοιπες συνηθισμένες αδυναμίες.

Ο στάρετς, ζώντας ο ίδιος σε συνεχείς θλίψεις και συμφορές, προσπαθούσε να παρηγορήσει πάνω απ' όλα τους θλιμμένους και τους αρρώστους . Παρόλο που τα πνευματικά του τέκνα ζούσαν σε διάφορες πόλεις και χωριά, τους έστελνε κάτι να τους παρηγορήσει: ένα λόγο χαιρετισμού και παραινέσεως, ή πρόσφορο, άγιο έλαιο, ή κάποιο δωράκι ή ένα χαρτί με κάποια προσευχή, ή στίχους πνευματικούς. Κάποτε είπε σε κάποιον απεσταλμένο του:

Παρηγορήστε ιδιαιτέρως την Αναστασία.

Πραγματικά, αυτό τον καιρό με καρδιά σφιγμένη θλιβόταν η Αναστασία, ένα πνευματικό του τέκνο. Δεν υπήρχε κανείς για να στείλει κάποιο μήνυμα, ένα σημείωμα στο Γέροντά της, και να του φανερώσει τη λύπη της. Είχε φθάσει στην απελπισία· δεν μπορούσε να ξεπεράσει τη θλίψη της. Και ξαφνικά , με κάποιον τυχαίο άνθρωπο, λαμβάνει από το στάρετς ένα δωράκι κι ένα μεγάλο ποίημα:

Ω αγαπητή μου, μη τρομάζεις
απ' τα βάσανα και τις στερήσεις.
Μη φοβάσαι αυτά τα μανιασμένα κύματα.
Μην τρομάζεις, όταν οι τρικυμίες
των καθημερινών αμφιβολιών
τσακίζουν το μονόξυλό σου.

Κάμποσες φορές με δάκρυα χαράς διάβασε και ξαναδιάβασε αυτούς τους στίχους . Μέσα στην καρδιά της έπνευσε ειρήνη, οι σκέψεις της άλλαξαν , η θλίψη εξαφανίστηκε και ο σταυρός της ζωής της της φάνηκε πολύ ελαφρός.

Από το βιβλίο: ΣΤΑΡΕΤΣ ΣΑΒΒΑΣ

Πηγή: agiameteora.net